

o.1.Sygn. akt VIII AKa 306/23

1.WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2023r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie – Wydział VIII Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Adam Wrzosek

Sędziowie: SA Sławomir Machnio

SO (del.) Michał Bukiewicz (spr.)

Protokolant: Ewelina Turlej

przy udziale prokuratora Renaty Śpiewak

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2023r.

sprawy

M. G. (1) , córki L. i H. z d. B., urodzonej (...) w S.

oskarżonej o czyny z art. 286 § 1 kk i z art. 13 §1 kk w zw. z art. 286§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 21 grudnia 2022r., sygn. akt VIII K 132/18

orzeka:

1. wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy ;
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. O. kwotę 600 (sześćset) złotych tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu w postępowaniu odwoławczym, którą powiększa się o stawkę podatku VAT;
3. zwalnia oskarżoną od opłaty i ponoszenia pozostałych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VIII AKa 306/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	

1. **CZĘŚĆ WSTĘPNA**

1.1. **Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 21 grudnia 2022r. sygnatura akt VIII K 132/18

1.2. **Podmiot wnoszący apelację**

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. **Granice zaskarżenia**

1.1.1. **Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. **Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

1.5. Ustalenie faktów

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	M. G. (1)	oskarżona jest osobą wielokrotnie karaną	informacja z K.	(...)- (...)
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.6. Ocena dowodów

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
2.1.1.1	informacja z K.	Sąd Apelacyjny obdarzył wiarą informację z K. albowiem dokument

		został wystawiony przez uprawniony podmiot, w zakresie jego kompetencji a jego wiarygodność nie była kwestionowana przez strony
--	--	---

1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	rażąca niewspółmierności kary	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Przeprowadzona przez Sąd Apelacyjny kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia pozwala na stwierdzenie, że wysokość wymierzonej przez Sąd Okręgowy wobec M.			

G. (1) kary 2 lat pozbawienia wolności nie cechuje się rażąco niewspółmiernością, wobec czego apelację obrońcy oskarżonego uznać należało za niezasadną. Z uwagi natomiast na to, że skarżący nie kwestionował ustaleń faktycznych, kwalifikacji prawnej zarzucanych czynów czy też winy M. G. (1) odnośnie do tych kwestii uznać należy za niecelowe i poprzestać wyłącznie na stwierdzeniu, że w ocenie Sądu Apelacyjnego zgromadzony w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy jest kompletny, a jego ocena, dokonana przez sąd I instancji - prawidłowa i niebudząca wątpliwości.

Odnosząc się do podniesionego w apelacji zarzutu zaznaczyć należy w pierwszej kolejności, że rażąco niewspółmierność kary zachodzi wówczas, gdy sąd I instancji w sposób jaskrawy nie wyważy rodzaju i wysokości wymierzanej kary z okolicznościami przewidzianymi w art. 53 § 1 i 2 k.k., co skutkować będzie nieproporcjonalnością tej kary. Podkreślić należy przy tym, że na gruncie art. 438 pkt. 4 k.p.k. nie chodzi o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak

zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby, również w potocznym znaczeniu tego słowa, „rażąco” niewspółmierną, to jest niewspółmierną w stopniu nie dającym się zaakceptować. Zmiana zaskarżonego wyroku z powodu rażącej niewspółmierności orzeczonej kary może mieć zatem miejsce dopiero wtedy, gdy wykazana zostanie wyraźna dysproporcja między karą wymierzoną przez sąd I instancji a karą, jaką należałoby wymierzyć w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary (por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 28 grudnia 2004 roku, sygn. akt II AKa 514/04).

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, Sąd Okręgowy wymierzył M. G. (1) karę proporcjonalną i adekwatną do okoliczności przedmiotowej sprawy, co następnie w należyty sposób uzasadnił. Zauważyć należy, że przypisane podsądnemu czyny zagrożone są karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Nadto kara w warunkach przyjęcia, iż czyny stanowią ciąg przestępstwa z art. 91 §1 kk może być wymierzona w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia

zwiększonego o połowę. Sąd I instancji natomiast wymierzył oskarżonej karę 2 lat pozbawienia wolności, a zatem w dolnych granicach ustawowego zagrożenia. Podzielić trzeba stanowisko Sądu Okręgowego, że zarzucane oskarżonej czyny cechowały się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Podsądny swoją postawą dał wyraz całkowitego lekceważenia norm prawnych oraz dotychczas stosowanych wobec niej działań wychowawczych. Przestępczych zachowań dopuszczała się ona ponadto w krótkich odstępach czasu co świadczy o przemyślanych sposobie działania nakierowanym na szybkie wzbogacenie się kosztem praw majątkowych innych osób. Trafnie sąd I instancji zwrócił także uwagę na uprzednią, wielokrotną karalność M. G., świadczącą o jej lekceważącym stosunku do obowiązującego porządku prawnego oraz braku refleksji nad swoim postępowaniem. Podnoszony przez skarżącego fakt, że oskarżona jest osobą schorowaną, w trudnej sytuacji życiowej nie może usprawiedliwiać nagannego zachowania podsądną i nie stanowi okoliczności przemawiającej za złagodzeniem

wymierzonej przez Sąd Okręgowy kary, zwłaszcza że, jak już podniesiono wcześniej, kara ta wymierzona została w dolnych granicach ustawowego zagrożenia i stanowi zdaniem sądu II instancji, adekwatną reakcją na popełnione przez M. G. (1) czyny.			
Wniosek			
o zmianę zaskarżonego i wymierzenie oskarżonej kary jednego roku pozbawienia wolności.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Wobec niezasadności podniesionego w apelacji zarzutu brak było podstaw do uwzględnienia wniosku obrońcy oskarżonego i złagodzenia kary 2 lat pozbawienia wolności, wymierzonej podsądnemu przez sąd I instancji.			

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	

1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 21 grudnia 2022r. sygnatura akt VIII K 132/18 w zaskarżonej części	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Podniesiona w apelacji argumentacja obrońcy oskarżonego nie mogła podważyć prawidłowości i zasadności rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego w zakresie rodzaju i wysokości kary wymierzonej M. G. (1) . Wobec tego, wniosek skarżącego o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie wobec oskarżonego kary 1 roku pozbawienia wolności nie został uwzględniony, a wyrok utrzymano w mocy.	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwięzłe o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	Sąd Apelacyjny zwolnił oskarżoną od uiszczenia przypadających na nią kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa. Zgodnie bowiem. z art. 624 § 1 k.p.k., sąd może zwolnić oskarżonego lub oskarżyciela posiłkowego w całości lub w części od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, jeżeli istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla nich zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności.

Sąd Apelacyjny zasądził ponadto od Skarbu Państwa na rzecz adwokat E. O. kwotę 600 złotych, stanowiącą wynagrodzenie za pomoc prawną udzieloną z urzędu w instancji odwoławczej przez Sądem Apelacyjnym oraz podatek VAT. Zgodnie bowiem z § 17 ust. 2 pkt. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, opłata za obronę przed sądem apelacyjnym wynosi 600 złotych. Powyższą opłatę należało następnie, zgodnie z § 4 ust. 3 ww. Rozporządzenia, podwyższyć o kwotę podatku VAT.

7. **PODPIS**

SSA Sławomir Machnio SSA Adam Wrzosek SSO (del.) Michał Bukiewicz

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 21 grudnia 2022r. sygnatura akt VIII K 132/18		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana